

Medlemmer er en saa væsentlig Bestemmelse, at det ikke er rigtigt at overlade den til Valgloven men at den bør optages i Grundloven". Heri ligger en klar Udtalelse af, at Hensigten med denne Paragraf var, at Antallet af Thingets Medlemmer derigjennem skulde fastsættes, og den daværende Kultusminister udtalte i et Foredrag, hvori han erklærede, at hvad han her udtalte, var udtalt i Ministeriets Navn, altsaa paa hele Ministeriets Vegne, at Ministeriet maatte billige, „at Antallet af Folkethingets Medlemmer, ved at lægge et andet Gjennemsnitsforhold til Folkemængden til Grund end i Udcastet, indskrænktes til omtrent 100 for at vinde Plads for den i begge Forslag opstillede Udvidelse af Landsthinget, uden i det Hele at forøge Rigsdagens Medlemmers Antal, og at der forresten udtryffeligt lades et vist Spillerum for Valglovens Anordning af Valgkredsens Omfang." Det er saaledes her yttret, at Ministeriet ogsaa har opffattet Sagen saaledes, at denne Paragraf fastslog, at Medlemmernes Antal i Folkethinget skulde være 100, fordi man der ved uden at forøge Grundlovens samlede Medlemsantal i begge Thing kunde forhøje Landsthingets Medlemmers Antal, saaledes som det var foreslaaet. Det er her saa klart som muligt udtalt, at Bestemmelsen var givet for at fastslaa, at Folkethingets Medlemmers Antal skulde være 100. — Naar man dernæst ser hen til Behandlingen af Valgloven af 16de Juni 1849, som sluttede sig til Grundloven, og som blev behandlet og vedtaget af den samme Forsamling, der havde vedtaget den forandrede Paragraf, udsæder det sig, at det Grundlovsudvalg, som ogsaa behandlede Valglovsudcastet, har nedsat et Underudvalg, og at Ordføreren for dette Underudvalg, som var nedsat for at gjøre Forslag til Fordelingen af Valgkredse, siger: „Efterat det er bestemt ved Udcastet til Valgloven, at der skal være 100 Medlemmer i Folkethinget, har Komiteen ikke kunnet skjønne rettere, end at Fordelingen maatte indrettes

saaledes, at Kjøbenhavn maatte vælge 9 Medlemmer af Folkethinget, Stiftterne 46 og Sylland 45, hvorefter det vil ses, at Sylland er blevet noget favoriseret." Han slutter sin Udtalelse med at sige: „Det Princip, der er blevet fulgt, er vel at tage muligst Hensyn til Folkemængden, men tillige i højere Grad end ved den sidste Iuddeling til den geografiske Betsiggenhed." Naaget Sylland altsaa efter Folkemængden skulde have haft færre Valgkredse og Stiftterne 8 flere, har man dog af Hensyn til den geografiske Betsiggenhed af Valgkredse og altsaa til den større eller mindre Besværighed for Bølgene ved at komme til Valgstedet taget 8 af de Valgkredse, som efter Stiftternes Folkemængde maatte have været tillagte Derne, fra dem og lagt dem til Sylland, som har et mindre Antal af Bølgere. Der er altsaa ogsaa her udtalt, at man med Hensyn til Antallet af Valgkredse har troet at have en større Frihed til Omdelingen og at kunne forlade Folketallet som det udelukkende Moment, saaledes at man ved Siden deraf ogsaa kunde tage vedkommende Valgkredses geografiske Betsiggenhed i Betragtning. — Naar man nu gaar videre frem i Aarene og kommer til Aarene 1864 og 65, da man paa Grund af de ulykkelige Forhold mente, at der skulde gives en ny Grundlov, og Regjeringen fremkom med Forslag i saa Henseende, vil det ses, at man, idet man i Døvtigt optog Paragrafen, som den tidligere lød, forandrede Folketallet for Valgkredse, der efter den tidligere Grundlov var 14,000, til 16,000. Under Behandlingen af den nye Grundlov var der ikke nogen videre Forhandling om dette Punkt, idet Alle vare enige deri. Der var kun et eneste Medlem, som kom til at udtale sig om denne Bestemmelse, og det var Lehmann. Han yttrede: „Da der neppe er Grund til at forøge Antallet af Folkethingets Medlemmer, finder jeg Bestemmelsen i § 32 korrekt." Han gik altsaa ud fra, at der ikke var nogen Grund til at forandre Antallet af Folkethingets Medlemmer, og at det derfor var rigtigt, at